

6. Udvidelse af udvisningsbestemmelserne

Udlændingelovens § 22, nr. 4-6, indebærer en udvidet adgang til udvisning ved dom for visse alvorlige kriminalitetsformer i forhold til det almindelige system i udvisningsreglerne, hvorefter der opnås en øget beskyttelse mod udvisning ved dom, jo længere tid udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet, eller hvis udlændingen har opholdstilladelse som flygtning.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 4-6, kan en udlænding således – uanset varigheden af den pågældendes ophold her i landet og uanset, om den pågældende har opholdstilladelse som flygtning – udvises, hvis den pågældende for en af de nævnte kriminalitetsformer, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

6.1. Særskilt udvisningshjemmel ved børnebortførelse og unddragelse af forældremyndigheden, jf. straffelovens § 215

Straffelovens § 261 vedrører straf for frihedsberøvelse.

Efter straffelovens § 261, stk. 1, straffes den, som berøver en anden friheden, med fængsel indtil 4 år. Sker frihedsberøvelsen for vindings skyld, eller har frihedsberøvelsen været langvarig eller bestået i, at nogen uberettiget holdes i forvaring som sindssyg eller mentalt retarderet eller bringes i fremmed kristjenneste eller i fangenskab eller anden afhængighed i fremmed land, er straffen fængsel fra 1 til 12 år, jf. straffelovens § 261, stk. 2.

Straffelovens § 215 indeholder en særlig bestemmelse vedrørende unddragelse af forældremyndigheden og børnebortførelser. Det fremgår således af straffelovens § 215, stk. 1, at den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig sådan myndighed eller forsorg, straffes efter reglerne i straffelovens § 261. Efter straffelovens § 215, stk. 2, straffes på samme måde den, der ulovligt fører barnet ud af landet.

Højesteret har ved dom af 25. august 2003 (Ufr 2003.2382) taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der kan ske udvisning af en udlænding som følge af overtrædelse af straffelovens § 215, jf. § 261. Tiltalte var ved byret og landsret fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 215, stk. 1 og 2, jf. § 261, stk. 2, og udvist i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6. Højesteret frifandt tiltalte for udvisning, og udtalte bl.a. i dommen, at tiltalte ikke var dømt for overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, hvorfor der ikke var hjem-

mel i udlændingelovens § 22, nr. 6, til at udvise tiltalte.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en henvisning til straffelovens § 215 i udlændingelovens § 22, nr. 6, således at der tilvejebringes klar hjemmel i udlændingeloven til at udvise udlændinge, der dømmes for børnebortførelse eller unddragelse af forældremyndigheden, jf. straffelovens § 215, uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset, om udlændingen har opholdstilladelse som flygtning.

Da regeringen ser med den største alvor på den type forbrydelser, der er omfattet af straffelovens § 215 – børnebortførelser og unddragelse af forældremyndigheden – foreslås det, at den udvidede udvisningshjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 6, skal gælde i alle tilfælde, hvor der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 215, og således ikke kun i de tilfælde, hvor der dømmes for overtrædelse af straffelovens § 215 efter reglerne i straffelovens § 261, stk. 2.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 4.

6.2. Særskilt udvisningshjemmel ved menneskehandel, jf. straffelovens § 262 a

Straffelovens § 262 a vedrører straf for menneskehandel.

Efter straffelovens § 262 a, stk. 1, straffes for menneskehandel med fængsel indtil 8 år den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt ulovlig tvang efter straffelovens § 260, frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, trusler efter straffelovens § 266, retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer.

Efter straffelovens § 262 a, stk. 2, straffes på samme måde den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

Bestemmelsen i straffelovens § 262 a blev indført i straffeloven ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpe af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse,